

Több megbecsülést a tanácsi dolgozóknak

A Budapesti Bizottság és a Fővárosi Tanács SZB sajtóankétja

244

Rendkívül fontos témáról — a tanácsi munkáról, a fővárosi és kerületi tanácsok gazdasági és államigazgatási tevékenységéről, a tanácsi dolgozók élet- és munkakörülményeinek alakulásáról, valamint társadalmi megbecsüléséről rendezett sajtóankétot november 19-én a Közalakalmazottak Szakszervezetének Budapesti Bizottsága és a Fővárosi Tanács Szakszervezeti Bizottsága napilapok, néhány szakszervezet központi lapja, nagyüzemi lapok szerkesztői és tanácsi funkcionáriusok részére. A jól sikerült tanácskozáson, amely egyben a szakszervezet VI. kongresszusa egyik határozatának realizálását is jelentette, részt vett Kelemen Lajos, a Fővárosi Tanács vb-elnök-helyettese, szakszervezetünk alelnöke is.

Vitaindító előadások

Kovács Pálnak, a Budapesti Bizottság elnökének megnyitóját után dr. Viszkei Mihály, Fővárosi Tanács szb-elnöke adott tájékoztatást a tanácsi munkáról, a tanácsi apparátusban dolgozók problémáiról. A többi között elmondotta, hogy a Fővárosi Tanács az ország legnagyobb államigazgatási egysége, s így Budapest gondjai túlnőnek más városok — egyébként nem lekiérsinylendő — problémáin. A kétmillió Budapest körül a főváros-környéki kisebb városokból, községekben mintegy 450 ezres tömb alakult ki, amelynek problémái a budapesti gondokkal társulnak. S habár a Fővárosi Tanács költségvetése az ország összes tanácsi költségvetésének egyötöde több mint 4 milliárd forint és további jelentős összegek folynak be például adóból, Budapestnek olyan nagyságrendű fejlesztési és egyéb feladatai vannak, amelyekkel nem tud egyik napról a másikra megbirkózni.

A fővárosban 1950. óta 164 ezer lakás épült. Ebből 80 ezer állami forrásból, 26 tanácsi kórház és szakorvosi rendelő, 5426 iskolai tanterem, 12 tanácsi színház, 99 mozi van Budapesten és a Szabó Ervin Könyvtár 116 fiókjában összesen csaknem 2 és fél millió kötet áll az olvasók rendelkezésére. A Fővárosi Tanács az ország legnagyobb munkáltatója is, hiszen a tanácsi intézményekben 53 ezer, a csarnokokban, piacokon, stb. 5000, a 128 tanácsi vállalatnál 182 ezer, a kiskereskedelmi hálózatban 55 ezer ember dolgozik. Figyelemre méltó adat az is, hogy amíg az 1950-es tanács-törvény óta a budapesti tanácsok gazdasági tevékenysége három-négyszeresére bővült, a tanácsi apparátus létszáma 400 fővel csökkent; ez mindennél jobban mutatja a tanácsi munka hatékonyságának jelentős fejlődését.

Az apparátus fejlettségét egyébként az iskolai végzett-

ség adataival is bizonyítják; a Fővárosi Tanácsnál például egyetemet, főiskolát végzett az érdemi ügyintézők 51 százaléka.

Reális helyzetkép

Ezt a reális helyzetképet egészítette ki dr. Zsiga János, a Budapesti Bizottság titkára. Ismertette egy nemrég folytatott tanácsi felmérés tapasztalatait, amelyek közül talán a leglényegesebb: a hatósági, az államigazgatási munkát a lakosság általában nem értékeli eléggé. Ez pedig nem utolsósorban azzal függ össze, hogy a tanácsoknak túl gyakran kell — az ügyek kétharmadában — nemet mondaniuk, hiszen sok népszerűtlen feladat (kisajátítások, iparengedélyek, szabálysértések, lakás- és adóügyek, stb.) tartozik a hatáskörükbe. A kerületi tanácsok például 1967-ben több mint 200 ezer elsőfokú határozatot hoztak s ezeknek csak egyharmadát tudták végrehajtani.

Zsiga elvtárs foglalkozott a nagyarányú fluktuációval is. Egyebek közt megemlítette, hogy a kerületi tanácsok építési osztályán egy év alatt 40 százalékos változás volt, holott ez egyike azoknak az osztályoknak, ahol különösen nagy jelentősége van — a szakértelem mellett — a helyi ismereteknek. De az államapparátus többi szektorában is sok gondot jelent, amíg az új emberek beletanulnak munkájukba, elsajátítják az ügyek intézéséhez szükséges szaktudást, stb. Részletesen ismertette a szakszervezetnek a tanácsi dolgozók körében végzett tevékenységét. Ezek közül igen jelentős a dolgozók leterhelésének vizsgálata, a munka racionalizálása lehetőségeinek feltárása.

A Budapesti Bizottság titkára utalt a Fővárosi Tanács és a szakszervezet együttműködési megállapodására, amely ugyancsak azt szolgálja, hogy a hatósági munka, az ügyinté-

zés, a személyzeti munka megjavítása, rendszeres ellenőrzés mellett kerüljön jobban előtérbe a másik oldal is: a tanácsi dolgozók személyes ügyeivel, gondjaival való rendszeresebb törődés, ezek megoldásának intézményes keresése.

Hozzászólások, javaslatok

Az anket résztvevői sok értékes megjegyzést, javaslatot tettek. Több hozzászóló is foglalkozott a tanácsi tájékoztatás megjavításának feladatával, kérve, hogy például a tanácsi félfogadás rendjét sürűbben ismertessék. A VIII. kerületi tanács vb-elnöke többek közt arra figyelmeztetett, hogy az állampolgár a helyi tanácsnál nem mint „elsőfokú” szerv ügyfele lép fel; számára a helyi tanács: a legfelsőbb szintű tanács, s ez növeli a kerületi tanácsi apparátusban dolgozók felelősségét. A sajtó képviselőitől azt kérte, hogy a tanácsok tevékenységéről ne csak egy-egy konkrét hiba kapcsán beszéljenek, és

ilyen esetekben is konzultálnak előzetesen az illetékes tanácsi vezetővel. A VIII. kerületben egyébként a lakosság tájékoztatását azzal is meg kívánják javítani, hogy a kerület 2200 házában mindenütt kifüggesztik a tanácsi fogadónapról tájékoztató táblát.

Célszerű megoldás lenne egy olyan központi telefonszám — mondotta a rádió képviselője —, amelynek feltárásával az állampolgár tájékoztatást kaphatna arról, hogy ügyében (például építési engedély, tartási szerződés, lakáscsere, stb.) hová kell fordulnia, milyen iratokat kell csatolni a beadványhoz.

A felszólalók közül többen felhívták az újságírók figyelmét a szakszerűsége, a tanácsi munka sajátos problémáival való alaposabb ismerkedésre

Öszinte, elvtársi hang és légkör jellemezte az anketot. Javaslatként talán csak annyit: mindenképpen indokolt a közérdekű vitát, baráti beszélgetést tovább folytatni, de talán most már szűkebb körben és közelebről meghatározott, konkrétabb témáról. U. L.

A megbeszélés résztvevői.